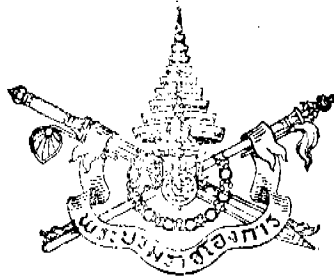

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๕๔

พระราชบัญญัติ
รดยนตร์ (ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ. ๒๔๕๔

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ธานีนิวัต กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๙๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
รถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ
รถยนต์ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๗๘ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ซึ่งรัฐมนตรีมีอำนาจออก
กฎกระทรวงเรียกได้ตามพระราชบัญญัติรถยนต์นั้น ให้กำหนด
ไม่เกินอัตราต่อไปนี้

(๑) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถ

(ก) รถยนต์ส่วนบุคคล สำหรับตลอดชีพ สอง
ร้อยบาท สำหรับระยะเวลาสิบสองเดือน ยี่สิบบาท

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๙๔

(๑) รถยนต์สาธารณะ สำหรับระยะเวลาสิบสอง
เดือน ยี่สิบบาท

(๒) ค่าธรรมเนียมเพิ่มตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราช
บัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ งวดละยี่สิบบาท

(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายพิเศษ
ปีละยี่สิบบาท

(๔) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตรถยนต์ ตามอนุสัญญา
ระหว่างประเทศว่าด้วยการสัญจรด้วยรถยนต์ ซึ่งประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๓
คันละห้าสิบบาท

(๕) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถยนต์ ตามอนุ
สัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการสัญจรด้วยรถยนต์ ซึ่ง
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม พุทธศักราช
๒๔๗๓ ครั้งละยี่สิบบาท

(๖) ค่าธรรมเนียมเกาะเบียนหรือคันตะเบียน ครั้งละ
หนึ่งบาท

(๗) ค่าธรรมเนียมคัดสำเนา ฉบับละห้าบาท

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๕๔

(๘) ค่าธรรมเนียมโอนทะเบียน ครั้งละห้าสิบบาท

(๙) ค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาตที่สูญหายหรือ
ชำรุด ฉบับละสิบบาท

(๑๐) ค่าธรรมเนียมใบแทนเครื่องหมายแสดงการเลี้ยว
ทางที่สูญหายหรือชำรุด แผ่นละห้าบาท

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราช
บัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๑
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๓ ภาัษรถยนต์มีอัตราประจำปี ดังนี้

(๑) รถยนต์ส่วนบุคคล รถยนต์สาธารณะ และรถ
ยนต์สำหรับลากจูง ให้เก็บตามน้ำหนักของรถยนต์ โดย
อัตราต่อไปนี้

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๕๕

น้ำหนักบรรทุก เป็นกิโลกรัม	รถยนต์นั่งส่วนบุคคล	รถยนต์ส่วนบุคคลโดยสารได้ไม่เกิน ๗ คน	รถยนต์ส่วนบุคคลและส่วนบุคคลสำหรับลากจูง	รถยนต์รับจ้าง	รถยนต์รับจ้างบรรทุกของ	รถยนต์ประจำทางและรถยนต์รับจ้างพิเศษ
น้ำหนัก	๑๐๐ บาท	๑๕๐ บาท	๒๐๐ บาท	๒๕๐ บาท	๓๐๐ บาท	๓๐๐ บาท
ตั้งแต่ ๕๐๐	๑๕๐ "	๒๕๐ "	๓๐๐ "	๓๕๐ "	๔๐๐ "	๔๐๐ "
" ๗๕๐	๒๐๐ "	๓๕๐ "	๔๐๐ "	๔๕๐ "	๕๐๐ "	๕๐๐ "
" ๑,๐๐๐	๒๕๐ "	๔๕๐ "	๕๐๐ "	๕๕๐ "	๖๐๐ "	๖๐๐ "
" ๑,๒๕๐	๓๐๐ "	๕๕๐ "	๖๐๐ "	๖๕๐ "	๗๐๐ "	๗๐๐ "
" ๑,๕๐๐	๔๐๐ "	๗๐๐ "	๗๐๐ "	๘๐๐ "	๘๐๐ "	๘๐๐ "
" ๑,๗๕๐	๕๐๐ "	๘๕๐ "	๘๐๐ "	๙๐๐ "	๑,๐๐๐ "	๑,๑๐๐ "
" ๒,๐๐๐	๖๐๐ "	๑,๐๐๐ "	๑,๐๐๐ "	๑,๑๐๐ "	๑,๒๐๐ "	๑,๓๐๐ "
" ๒,๒๕๐	๗๐๐ "	๑,๑๕๐ "	๑,๓๐๐ "	๑,๔๐๐ "	๑,๕๐๐ "	๑,๕๐๐ "
" ๒,๕๐๐	๘๐๐ "	๑,๓๐๐ "	๑,๕๐๐ "	๑,๖๐๐ "	๑,๗๐๐ "	๑,๗๐๐ "
" ๒,๗๕๐	๙๐๐ "	๑,๔๕๐ "	๑,๗๐๐ "	๑,๘๐๐ "	๑,๙๐๐ "	๑,๙๐๐ "

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๕๔

ในการคำนวณน้ำหนักให้รวม น้ำหนักของรถและเครื่อง
อุปกรณ์ที่ติดอยู่กับตัวรถตามปกติ แต่ไม่รวมน้ำหนักน้ำมัน
เชื้อเพลิง น้ำมันเครื่อง น้ำ และเครื่องมือประจำรถ

(๒) รถพ่วงนอกจากที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา ๕ และ
อนุมาตรา ๖ คันละหนึ่งร้อยบาท

(๓) รถแทรกเตอร์รับจ้างสำหรับใช้ในการเกษตร คัน
ละห้าสิบบาท

(๔) รถจักรยานยนต์ คันละห้าสิบบาท

(๕) รถพ่วงของรถจักรยานยนต์ คันละสิบห้าบาทและ

(๖) รถยนต์ หรือรถพ่วง ซึ่งใช้ล้ออย่างอื่น นอกจาก
ล้อยางกลวง ให้เก็บภาษีเพิ่มขึ้น จากอัตราที่กำหนดไว้อีก
ครึ่งหนึ่ง

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราช
บัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๗๕ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ (๑) รถยนต์ดังต่อไปนี้ให้ได้รับการยกเว้น
ค่าธรรมเนียมและภาษี

(ก) รถดับเพลิง

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๙๔

(ข) รถพยาบาล หรือรถบรรทุกศพ ซึ่งมีไว้สำหรับรับจ้าง

(ค) รถของกระทรวง ทบวง กรม หรือเทศบาล ซึ่งมีได้ใช้ในกิจการค้า

(ง) รถติดถนน

(จ) รถแทรกเตอร์สำหรับใช้ในการเกษตรที่มีได้รับจ้าง

(๒) รถยนต์ที่ตั้งต่อไม่ให้นำได้รับการยกเว้นจากการจดทะเบียนและภาษี

(ก) รถสำหรับเฉพาะพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

(ข) รถของกรมตำรวจและของสำนักพระราชวัง ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจเห็นเป็นการปลอดภัยในการใช้ ทั้งมีเลขและเครื่องหมายตามกฎหมายกระทรวง

(ค) รถซึ่งผู้ค้ามิได้ขาย

(ง) รถซึ่งไม่ใช้การ แต่ถ้าได้เสียภาษีแล้ว แม้ไม่ใช้การ เจ้าของไม่มีสิทธิจะได้ภาษีสันคน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี